

Broeders en zusters in Christus,

Met afschuw en verontwaardiging is deze week gereageerd op het nieuws dat in de Russische stad Perm een student een bloedbad aanrichtte op het terrein van de universiteit. Zeker acht mensen kwamen daarbij om het leven en een onbekend aantal raakte gewond. Hoe is het mogelijk dat iemand zo veel kwaad doet?

Toen *The Secret Garden*, de naam van een Noors-Iers duo, in 2001 het nummer *You Raise Me Up* produceerde, hadden ze zeker niet verwacht dat meer dan een decennium later een getalenteerd kinderduo uit China dit lied voor de nationale televisie zou zingen. Het optreden van de 10-jarige Jeffrey Li en de 7-jarige Celine Tam gaat de hele wereld over. Wat een prachtige stemmen hebben deze twee kids al, op zo'n jonge leeftijd! Hoe is het mogelijk dat zulke jonge kinderen tot zulke optredens in staat zijn?

Als we over deze twee voorbeelden nadenken vanuit het geloof, dan kun je zeggen dat we te maken hebben met het mysterie van het kwade en het mysterie van het goede. We kunnen er iets van zeggen maar helemaal doorgronden kunnen we dit niet.

Hoe komt het dat de ene mens uitgroeit tot een misdadiger en iemand anders tot een heilige, goede, deugdzame mens, die zijn talenten goed gebruikt ?

Een antwoord hierop vinden we in het evangelie. Jezus waarschuwt voor de zonde en spoort ons aan daartegen te strijden. Vaak hoor je van mensen die op het verkeerde pad terechtgekomen zijn, dat zij heel geleidelijk van kwaad tot erger zijn gekomen. Het begint met een klein vergrijp hier, een klein vergrijp daar. Daarna komen er zwaardere misdaden en geraken ze niet meer uit de spiraal van het kwade.

In het goede is dit precies hetzelfde. Oefening baart kunst. Vooraleer deze twee Chinese kinderen tot zo'n prachtig optreden in staat waren, hebben ze vele uren geoefend. Alle grote heiligen of goede mensen zijn ook klein begonnen. Pas na veel moeite, geduld en gebed hebben ze grote dingen kunnen realiseren.

Ik denk aan zuster Elvira. Ze werd in Italië geraakt door aan drugs verslaafde jongeren die ontspoord waren. Meer dan zeven jaar heeft ze ervoor gebeden om iets te doen voor deze jongeren. Daarna is ze in het klein begonnen met hen op te vangen in een huis. Later kwamen daar andere huizen in Italië bij. Momenteel zijn er 62 in 18 landen over de hele wereld.

Zuster Elivira heeft dus vele jongeren geholpen de weg te gaan van de duisternis naar het licht. De gemeenschappen die ze heeft gesticht, willen niet alleen een plaats zijn van herstel en sociale bijstand, maar ook een 'levensschool', een 'grote familie', waar de onthaalde persoon zich 'thuis' kan voelen. Op die manier kan hij zijn waardigheid terugvinden, vrede in het hart, levensvreugde en het verlangen om lief te hebben. Daardoor genezen de wonden in zijn hart. Deze weg leidt tot de herontdekking van de vreugde van het geloof, van de schoonheid van het leven en die van de echte vrijheid.

Elkaar vooruithelpen in het leven en in het geloof, is dat niet de doelstelling van onze kerk, onze geloofsgemeenschap? Elkaar de weg naar de hemel wijzen is een roeping en een opdracht voor een christen. Door zelf het goede voorbeeld te geven en te getuigen van ons geloof laten we iets zien van het licht van het geloof en mogen we zout zijn en smaak geven aan deze wereld.

'Wie niet tegen ons is, is voor ons.' Het lijkt vanzelfsprekend, maar makkelijk is anders. Want wij zijn dikwijls geneigd alles en iedereen - collega's, medegelovigen, kennissen, concurrenten enzovoort - door onze eigen bril te bekijken en met onze eigen maat te meten. Dat komt nogal eens neer op afwijzen van wat niet beantwoordt aan ons eigen doen en denken. We reageren dus zoals

Johannes, en wellicht ook zoals de andere leerlingen van Jezus: alleen zij hebben het brevet van apostel, dus alleen zij mogen werken in Jezus' naam, en alleen uit hun groep kan er iets goeds voortkomen.

Zoals de Geest was neergedaald op Eldad en Medad, die Mozes in zijn opdracht hielpen, zo daalde de heilige Geest neer in Jezus tijd en in onze tijd. De Geest waait waarheen Hij wil. God roept wie Hij wil. Jezus kiest uit wie Hij wil. Belangrijk is dus dat we ons niet blindstaren op wie een officiële aanstelling heeft, wie tot welke groep behoort, wie welke positie inneemt. Hoofdzaak is dat God verkondigd wordt in woord en daad. Prioriteit is dat wij mensen niet meegaan in de zonde, die onszelf en anderen schade berokkent, en dat wij God en de naasten trouw en geduldig dienen.

In ieder van ons schuilt een Jozua of een Johannes. Zij deden aan concurrentie- en hokjesdenken. God is echter groter, vrijgeviger, geduldiger en barmhartiger dan wij verwachten. Laten wij een voorbeeld nemen aan Jezus en Mozes en ons verheugen over iedere mens die meehelpt om God zichtbaar te maken in deze wereld. Want zo komt de hemel dichterbij de aarde. Amen.